

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о год. 6-ій пополудні.

Реданція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 1.
пл. Домбровського (Хорунжини). Екпе-
диція місцева в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламці неопечатані відліпні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дари і приватні допесеня по
15 кр. від стрічки.

Причинки до історії сецесії русько-української молодіжки із львівського університету.

(Зібрав Василь Калиш).

Факти, які викликали небувале дотепер
обуренє нашої академічної молодіжки і які
споводували нашу молодіж громадно ви-
ступити з університету в числі більше як
600 люда, не є ще достаточнo осявічені,
а тим менше опубліковані.

Удало ся мені частину тих фактів ви-
добути, а віродостойність і правість хара-
ктеру тих, що мені сі факти подали, є по-
рукою, що факти ті є вповні правдиві. Не
сумніваю ся, що таких фактів було більше
та що я їх всіх не вичерпав у своїм спи-
сі. В інтересі нашої русько-української мо-
лодіжки і в інтересі дорогої нам справи
руського університету прошу всіх пп. ака-
демиків — так сьвітських як і богословів —
щоби кождий, хто з них був зобиджений
в львівськiм університеті в сьвятих своїх
народних русько-українських почуваннях,
щоби без проволочки доніс о тім мені на
руки редакції «Руслана»: а) коли був зо-
биджений, б) в який спосіб, в) хто се по-
сьвідчити може, г) де тепер зобиджений
пробуває, а де пробуває звичайно. Прошу
о поданє «голіських фактів», о поданє «чи-
стої правди». При чім не є виключене
представленє й змальованє, який таке або
сьяке поступованє професорів чи органів
університету зробили вплив на студентів
Русинів-Українців.

Отже починаю «повість сію» — скажу сло-
вами нашого старого хроніста:

І. Прикрі, ба й обиджаючи для богословів
руських сцени з деканом кс. д-ром Фіалком по-
чали ся з того, що дня 12. жовтня 1901 заявив
др. Ф. кільком екстерністам-Русинам, що індек-
сів виповнених по русько-українськи не прий-
ме. 14. жовтня с. р. занесли богослови Русини-
Українці питомці, а то пп. Байко Пилип, Бачин-
ський Іван і Решетило Петро часть вже готових
індексів до канцелярії теологічного деканату,
а що не застали там кс. д-ра Фіалка, лиш про-
фесора богословія кс. д-ра Кліма Сарниціого —
тож лишили індекси на столі і пішли на викла-
ди. За хвилю кличе кс. др. Фіалек всіх семина-
рицьких педлів*) до деканальної канцелярії. Я-
вили ся богослови пп. Байко Пилип, педель Ш
р., Ганкевич Сидір з IV. р., Федів Володимир з
I. р. і Зеліньскій Іван, педель з II. року. Тоді
почав їх кс. др. Ф. з гори набирати, чому они
єму вже давно не представили ся, що обовяз-
ком кожного слухача, а передовсім педля, є,
представити ся не лиш деканови, але і каждо-
му з професорів; а відтак напосів ся на них, на
що они лишили в єго неприсутности індекси,
що хтось може покрасти, а він відповідає лиш

*) Ректор духовного семинарія вибирає на
кождім році богословія по двох педлів (1 з львів-
ської а 1 з перемиської єпархії). Такі педлі-то-
варні є посередниками у всіх справах ректо-
рату духовної семинарії з університетом. Они
зависують богословів на університет, ладять
списи питомців, дають викази неприсутних на
викладах.

за сі індекси, що власноручно відбере. — Один
з явивших ся заявив, що хотіли кс. д-ру Фіал-
кови перед хвилиною представити ся, але що єго
не застали. А що-до индексів, то трудно педле-
ви цілий день натягати ся з цілою купою індек-
сів; отже зложили індекси на столі в канцеля-
рії, будучи певні, що они в сім місци вповні
безпечні. Відтак позависував др. Ф. всіх явив-
ших ся по назвиську на картці, причім богослов
Ганкевич осьвідчив, що лише заступає хорого
педля з IV. року. Як прийшли згадані повисше
4 богослови, був др. Ф. ще досить спокійний, а
коли почув перше русько-українське слово, ви-
шов з рівноваги, цілий тряс ся зі злости, сопів,
пальці скакали судорожно, на лиці пробивалась
злість, крутив ся, вештав ся по цілій канцеля-
рії — не знаючи, як зачати.

По хвилі розсів ся на кріслі і з удаваним
спокоєм прибравши урядову повагу, почав не-
певним, дрожащим голосом говорити: «Wezwa-
łem pp. pedłów ze wszystkich roków, ażeby
oświadczyć, że ja absolutnie nikogo nie zapiszę,
czyj indeks będzie wypełniony po rusku. Nie
wchodzę w to, jak było dawniej za moich po-
przedników; ja siebie tylko pilnuję i za siebie
jedynie odpowiadam. Są rozporządzenia cesar-
skie i ministerjalne, więc podług nich postępuję
i postępować będę».

А коли богослов Зеліньскій Іван д-рови
Фіалкови пояснив, що так від давна було, — що
все по руськи виповнювало ся, спитав ся єго
др. Фіалек, чи б. З. зміє по польски. Б. З. від-
повів, що зміє по польски, але не добре, бо хо-
див до русько-української гімназії в Перемиш-
ли; врешті думає, що неприємно би було о. де-
канови, коли би З. калічив польську мову. — В
тім перервав др. Ф. бесіду богословови Зелінь-
ському і каже: «Indeksi przyjmę i przedłożę
wyższej władzy t. j. senatowi do rozstrzygnię-
cia*»). Więc panowie muszą czekać i zastosować
się do orzeczenia senatu!» Відтак відбрав від
кожного індекси і питав ся, кілько їх є. Але
видко не довірював, бо по кілько разів перера-
ховував і записував. При тим переглядав кождий
індекс і бішено накінув ся на кожного з явив-
ших ся: чому нема фотографій, що кождий пе-
дель обовязаний припильнувати кожного богосло-
ва-питомця і т. д. А коли др. Ф. побачив, що
імена доцентів писані русько-українськими буква-
ми, то ще більш накінув ся, кажучи: «Pomi-
nawszy, że imię słuchacza jest pisane po rusku
na okładce, chociaż i to nie prawne i ja go nie
zapiszę; ale imiona profesorów muszą być wy-
pisane takimi literami, jak w spisie wykładów!»
Нервово хапав списи викладів і показує явившим
ся під ніс — кажучи: «Jak tu napisane? Komar-
nicki, Sieniatycki łacińskimi literami, nie ru-
skiemi!» — Не помогли представлення явивших

*) О. др. Фіалек не предкладав справи се-
натови, бо то до сенату не належало. О. др. Ф.
міг сам богословів приймати і записати, — тим
більше, що богослови зголосили ся в час до
запису. Але о. др. Ф. не хотів богословів вписати
на факультет теологічний для того, бо індекси
були писані по руськи. О. др. Ф. здержував впи-
си майже місяць, до сенату справи не віддав, і
повідомив ректорат русько-кат. духовної семи-
нарії аж 9. надоліста с. р., що богословів «w u-
jątkowo przyjmuje, bo termin spóźniony; ale
na przyszłość będzie inaczej!» Чи не
є то обиди молодіжки в єї сьвятых почуваннях
народних русько-українських? Чи не є се про-
вакція молодіжки?

ся, що імена професорів писало ся до тепер
лиш по русько-українськи. — Трясучи ся із сло-
сти, почав шпирати по індексах. Знайшов кіль-
ка таких з попередних літ, де імена доцентів
були писані латинськими буквами, і утішений
доказував, що не всі писали по руськи. «Nie
wolno zmieniać — каже — tu bardzo dużo pi-
sało: »semester hiemale«, to musi tak być, a
nie inaczej». Далше показує на рубрику: «spła-
tę czesnego stwierdza kwestor» і напосів ся:
«Dla czego nie napisane zamiast kwestor: »dzie-
kan?» Не помогли представлення, що то небувале,
— кидав ся, що так мусить бути, і взагалі о-
бійшов ся з явившими ся гірш, як з сторожа-
ми. У тих богословів вже тоді бурила ся кров;
та це погамували себе.

Всі до тепер наведені обставини можуть
посьвідчити сьвідка горі наведені, а то пп. Бой-
ко Пилип, б. педель Ш р., з Яблоніці, Ганкевич
Сидір з Покутя, Федів Володимир з Лопатина, і
Зеліньскій Іван з Красної.

Відповідь міністра др. Гартля

в справі сецесії руських академиків.

(Після стенографічного протоколу).

Панове посла Романчук і тов. звернули ся
до пана президента міністрів і до мене з інтер-
пеляцією, якої предметом є звісні події на львів-
ськiм університеті а особливо масове виступленє
руських студентів з сеї високої школи.

На сю інтерпеляцію позволю собі передо-
всім відповісти отсе:

На основі Найвисшого розпорядженя з 4.
липня 1871. року львівський університет, — на
якім до того часу, о скілько розходить ся о
сьвітські факультети, побіч німецької мови, лише
для поодиноких кафедр була в уживаню руська
і польська викладова мова, — став утравістично
урядженім і то в сеї спосіб, що в будучности
лише такі, на легальній дорозі габілітовані му-
жі мали заняті кафедри сих факультетів, які
були вповні спосібні до викладу на одній з обох
кравних мов, се є польської або руської.

Зміна в сім зайшла наслідком Найвисшого
розпорядженя з 27. цвітня 1879, яким на львів-
ськiм університеті польську мову заведено як
урядову мову академічних властей після приписів
міністеріяльного розпорядженя з 5. червня
1869 а заразом як іспитову мову при ригоро-
вах, се посліднє що правда з сим ограниченням,
що позволено кандидатови, в припущеню, коли
після приписів порядку ригорозів покликані про-
фесори до співуділу при сих іспитах знають сі
мови, здавати іспит також на німецькій або ру-
ській мові. Далше сягаюче жаданє академічно-
го сенату що-до розширеня управлень польської
мови на сім університеті ухилено.

Се є законні підстави устрою львівського у-
ніверситету, які існують дотепер.

На сих підставах збував ся розвиток польських
і руських кафедр на львівськiм університеті. Коли
приглянемо ся теперішньому станови, справді му-
симо признати, що Русини під добу мають ли-
ше мало кафедр, бо на правничім факультеті є
обсажені Русинами лише дві кафедри: для ав-
стрійського цивільного права і для австрійського
карного права і карного поступованя, а на фі-
лософичнім факультеті три кафедри, а іменно
дві для руського язика і літератури, як також

3 ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

одна для історії і лише на сих катедрах є заступлена руска мова. Але дорога до досягнення дальших катедр тимсамим є отворена для них, що правда після раз установлених правних основ, лише через браму габілітації.

Отже коли в дечім жалоба Русинів видають ся оправданими, що приналежним до їх національності робить ся трудність при габілітації, та в наслідок сего віднімає ся їм охота габілітувати ся, то все таки против сего мусить ся піднести, що від першої габілітації Русина на львівськ. юридичн. факультеті в р. 1874. з п'яти руских габілітантів лише два, натомість з 19 польских десять відкинено, — а з сего на певно не можна заключити на жадне упереджене супротив рускої народности.

Тому я не сумніваю ся, що, коли спосібні рускі кандидати появлять ся для академічного, научного уряду, факультет не буде отягав ся, евентуальні прошеня о субвенції для їх дальшого научного виобразування розсідити і підперти, як се впрочім і до тепер діяло ся і як я се виразно заявляю, що спосібних кандидатів сего народу до академічних становиск я приклонно буду підпирати всякими способами в їх науковім підготовленю.

Стілько на вету. А тепер маю честь відповісти отсе на поодинокі питання, які містять ся в інтерпеляції:

Передовсім що дотичить запиту, зверненого до пана президента міністрів і до мене, мушу заявити, що як довго на львівськ. університеті не наступлять спокійні відносини, є неможливим, зробити щонебудь в користь руских студентів; поворот до обовязку є першою премією, щоби дати розсідити усправедливлені скарги та усунути неправильности, які би найшли ся. Ся моя заява, сподію ся, зможе успокоїти умірковані елементи між рускими студентами. Академічні власти певно покажуть готовість, не даючи ся виразно присилувати до сего, осудити з всякою можливою лагідністю їх перехоплені поступки та улекшити їм поворот на університет, тим більше, що в такий бурливий час головна вина по праву спадає на елементи, які самі не богато, або зовсім нічого не мають до страти.

Що дальше дотичить запитів, звернених спеціально до мене, а іменно точка 1. (читає):

«Чи пан міністер просвіти зхоче спонукати академічний сенат львівського університету, коли не до відкликания своєї прокламації, так прецінь до видання нової пояснючої і залагоджуючої прокламації до всіх слухачів, а спеціально також до видання прокламації в рускій мові до руских студентів (як прецінь також політична краєва власть своєї прокламації видає на обох краєвих мовах)?»

так можу замітити, що я вже починив кроки, щоби вплинути на академічну власть в сїм власне нашімкненім, успокоюючім зміслі і можу звістити, що она дала пізнати свою готовість залагоди, само собою розуміє ся, о скілько се може допустити збережене єї авторитету і достоїнства; бо не она була сею, яка зачепила, але скорше она стала зачепленою.

Ad 2. (читає):

«Чи пан міністер просвіти схоче, задля запобіженя можливих конфліктів зарядити, щоби рускі студенти не були примушені відвідувати прелекції професорів Твардовського і Фіалка?»

Є повна свобода науки і жаден студент не може бути змушеним ходити на виклади якогось означеного професора, о скілько є для него заступство. Але очевидно таке заступство не можна створити з нині на завтра, а тим менше є в положеню міністерство просвіти змінити самовільно існуючі закони, які приписують фреквенцію певних викладів, або против закона диспензувати зовсім від тих викладів.

При сїм жаданю може не розважили панове інтерпелянти, який шкідливий вплив на порядок і свободу науки на університеті мусіло би мати, коли би кождий учитель, який не подобає ся одній часті студентів, мусів би сейчас стати заступленим иньшим, або слухачі мали би стати увільненими від єго викладів.

(Конець буде).

З руских кругів подає Information: Обурене та огірчене межі руским населенем задля утиску Поляків треває дальше. До тепер не пороблено жадних кроків, щоби залагодити напружене межі Поляками а Русинами і так мусить прийти після всякої правдоподібности в галицьк. соймі до незвичайно немилых сцен. Заскоружність, з якою польска більшість відкидає навіть найменші культуральні жаданя руского народа, не остане також без впливу на відносини в державній раді. Уміркована руска партія, яка дотепер супротив Поляків стояла у приятнім відношеню, буде мусіла змінити своє поведене, під натиском нехоти населеня, яке домагає ся різнишого заступництва своїх національних інтересів. Радикали зискують велику прахильність, а умірковані будуть мусіли підчинитись проводни радикалів. В галицьк. соймі змінить ся овид о стілько, що поменші польскі партії приклонні відпирати жаданя Русинів. В державній раді Русини стоять еще осібною. Чехи вправді відносять ся симпатично до їх жадань, але они не мають відваги, відпирати їх отверто, бо боять ся задля сего утратити приятнь Поляків.

Про відносини в польскім Кола: подає ся сама часопись слідуєчі інформації «від одного з провідників польского Кола»: Що в польскім Кола не все так веде ся, як повинно бути, і як давно бувало, се вже нині не є тайною. В польскім Кола є різні групи, які борють ся за гегемонію. Одна з наймогутніших груп є проводжена др. Козловским, яка енергічно опонує опортунізму пана Яворского. П. Яворский за богато підпирас, після гадки більшости Кола, правительство, яке зглядом Галичини та польского населеня не здобуло собі таких заслуг, які усправедливяли би таке підпирас. Дальше провід Кола, після гадки групи Козловского, захує ся надто холодно супротив Чехів. Група Козловского стоїть за постійним, приятнім відношенем до чеського клябу, щоби при евентуальній зміні політичних відносин кождого часу було можливо, заключити союз з Чехами. Правительству очевидно ходить о се, щоби Чехів, о скілько можливо, віволувати; тож оно зовсім не годить ся з інтенціями групи Козловского, а протівно она старає ся всіма силами, щоби перебити пляни правительства. З сих відносин вишшов також найновіший конфлікт, який на разі закінчив ся виступленем п. Козловского з парламентарної комісії польского Кола. Іменно правительство хотіло би радо еще перед Різдом залагодити еще контингент рекрутів і п. Яворский є готов сповнити бажане правительства, коли група Козловского є тої гадки, що рекрутів можна ухвалити також по новім році. Розуміє ся, що конфлікт залагодить ся. Але невдоволене таки остане ся.

НОВИНКИ.

— Календар. В середу: гр.-кат. Сави; рим.-кат. Граціана. — В четвер: гр.-кат. Св. Николая Чудотворця; рим.-кат. Немезия.

— Доси були слова — тепер треба діл. Під сїм заголовком адв. др. Олесницький зі Стрия замістив в «Дѣл-І» довшу статью, в якій звиває нашу суспільність до несеня матеріальної помочи нашій академічній молодіжці, аби она могла покінчити студії на чужих університетах. Між иньшими автор пише:

«Нині справа стає така, що kwestія удержаня нашої молодіжці і даня їй можности довершити студії університетські єсть для Русинів питанням «бути або не бути!» Дятого суспільність наша повинна тут передовсім нині показати свою силу, свою енергію і свою свідомість народну!»

«Не пересуджую (др. Олесницький) о формі такої всенародної акції, однак почуваю ся до обовязку предложити розвазі рускої суспільности слідуєче предложение: У Львові повинно завязати ся як найскорше загально-краєве товариство «Академічна Поміч», обнимаюче Русинів цілого краю.»

«До завязаня того товариства приступити і на чолі єго стати повинні передові люди рускої суспільности, а в першім ряді личности стоячі на чолі наших краєвих інституцій економічних, котрі совісним і розумним веденем тих інституцій здобули собі довіре цілого загалу. До сего товариства мусіла би належати наша

суспільність, а кождий член платив би місячну або річну вкладку після засібности. Дальше автор статі звиває руску суспільність, аби при нагоді Різдвяних свят збирала датки на фонд академіків.»

Пов. автор кінчить статью покличком: «Нехай в сїм році народна любов заступить приватні симпатії. Замість дарунків весільних та вінців нагробних нехай складають ся всюди датки для молодіжці академічній. Нехай в шкільній рускій хаті не хибне пушки з написом «Поміч академікам» і нехай стоять они на виднім місці при всіх зібранях товариських, гостинах та забавах. Руске жіноцтво — тая свята сторожа наших огнищ родинних, нехай уважає точною своєю амбіцією, щоби при всіх таких нагодах не обійшло ся хоч без дрібної складки на ціль повисшу.»

«Нема у нас ані магнатів, ані капіталістів, однак Русин уміє відоймити собі від уст і дати на ціль загальну. На се маємо вже численні живі докази. Коли отже в теперішній хвили переїме ся уся руска суспільність сею одною думкою і наступить всенародна організація нашої жертволюбности, то можемо бути певними, що молодіж наша побідно вийде з сего огневої проби і своїм будучим житєм зуміє сплатити суспільности затягнений у неї довг.»

«Тих кілька гадок віддаю світлій розвазі Земляків. Нехай стануть они предметом прилюдної дискусії, а чейже може вийде з сего почин до діла — до акції живої, енергічної, до якої кличе нашу суспільність теперішня хвиля!»

Ся гадка, порушена нами в статях «Народна жалоба», «Єдиня ся Україно!» та ин., а розвинена др. Олесницьким заслугою, аби над нею розважити і перевести в діло як найскорше та не дати пропасти звиш шість соткам нашого молодого цвіту, нашій народній основі.

— **Pije Kuba do Jakoba.** Проф. університету др. Бенедик Дибовский приписав до проф. Твардовского, звісного боксера підчас академічного віча. В тижневім додатку до Kurjer-a lwowsk-ogo, «Tydzień», заміщує шановний природознавець розправу «O wpływie trunków alkoholicznych na organizm zwierzęcy i ludzki». В послідній статі каже автор між иньшим: «Idźmy dalej jeszcze i zapytajmy, czyby mogły być wykonywane bez alkoholu owe demonstracje na uniwersytecie naszym? Очевидно, що тут нікого автор не може мати на думці, як др. Твардовского, який хіба в алькогільнім подразненю міг кинути ся зі стусанами на збитий мур плечий руских академіків. Менше прозорою є дальша алозия шановного автора: przedstawiciel cywilizacji i aspiracji pewnego odłamu społeczeństwa, profesor, wszczął w wykłady swoje jad nieważności plemiennej, szerzył fanatyzm i inne podobne cnoty. Profesor ów jest alkoholikiem, więc źródło jego czynności wyjaśnia się należycie samo przez się. Kogo тут мав на думці шановний автор, не можна сказати рішучо, але всеж можна додумовати ся, що певно... проф. Цвіклівського за єго послідну бесіду в парламенті. Однак коли уважійше приглянемо ся таким інсинуаціям в «науковій» розвідці, то приходимо до твердого пересвідченя, що шановний автор задля досліду впливу алькогілью «на людскім і звірячім організмі» мусів певно сам випити спору мірку абсенту при писаню послідної статі.»

— **З краєвої ради шкільної.** Референтом для справ адміністраційних і економічних в кр. шк. раді іменував цісар старосту Константина Перожинського.

— **До відомости академіків записуючих ся у Відни.** 1) Товаришів, що до поданя не долучили документів (індексів, свідочств відходу і матури) звиває ся, щоби вислали єї документи сейчас виключно на адресу нашого відпоручника: Zenon Kuziela Wien, XVIII Staudgasse 54 St. II. — 2) Свідочства матуральні і свідочства відходу належить перекласти на німецьку мову і залагалізувати переклад у секретаря львівського університету або остаточню у Відни у др. Ягіча (се єго чемність). — 3) Товаришів, що надішлють індекси або надіслали індекси невинновені, звиває ся, щоби на висше подану адресу тов. Кузелі подали, якими годинами вповинти їм індекси. — 4. Хто не має на індексі фотографії, мусить її сейчас надіслати до тов. Кузелі. — 5. До запису мусять товариші явити ся самі. — 6. Увільнення у Відни нікому не признали. — 7. Адреса «Січи»: Wien, XVII Veronikagasse 37. — але всі справи почтою залагоджувати треба тільки на адресу тов. Кузелі. — За комітет у Львові: Др. О. Грабовский, Павло Чайковский.

— **Інформації для богословів.** У всяких інформаціях та справах богословів належить звертати ся до тов. Івана Бачинського, богослова IV. р., Львів, ул. Жульїнського ч. 5.

— **Концерт коломийского «Бояна» і равт** відбуде ся в пятницю дня 20. л. грудня 1901 в сали «Народного Дому» (на II пов.) на дохід рускої академічній молодіжці. Програма концерту: 1. Лаврівський-Гушалевиц: Козак до торбана, хор мужеский. 2. І. Франко: Козак Невмирака, деклямація в супроводі хору. 3. * * * Сольо меццо-сопранове з супроводом фортепяна. 4. Вербиц-

кий-Федькович: Гей по горі; хор мішаний. 5. а) Мельодія C-mol: Andant: sustenuto Беріота, б) Pleyla: Allegro vivace Rondo; скрипка. 6. * * * Деклямація 7. М. Пачовський: Чумаки, мішаний хор. 8. Вахнянин Гушалевиц: Наша жизнь; хор мужеский. Початок о 8. год. вечером. Вступ від особи 2 К; білет для родини з 4 осіб 7 К. Партер для учеників 50 сотиків. Стрій для панів і панів візитовий. По концерті комерс із зимними перекусками.

З огляду на патріотичну ціль вечерка, сподієся підписаний комітет, що ніхто з Ви. земляків не відкаже ся від участі. Тих, що не зможуть придбути, просить ся надіслати гроші за себе і за родину на руки голови комітету п. В. І. Масляка, проф. рускої гімназії в Коломиї. За комітет: *О. М. Гришковский, Б. Дрималикіна, В. І. Масляк.*

— **Вечерниці св. Николая для дітей**, які відбудуть ся в середу в комнатах Рускої Бесіди львівської, розпочнуть ся о 4. год. пополудни. В програму входять співви, забави товариські, образи магічні та прихід св. Николая з ангелами, що роздадуть дітям дарунки. Родичі звольте скласти їх з виразним назвиском дитини у служачого «Бесіди».

— **Николаївські вечерниці для старших** уряджує товариство «Кружок українських дівчат» в четвер 19. с. м. о 8. год. вечером в комнатах Бесіди. Дохід призначений на жіночу відливу школу. Вступ 30 кр. — *Комітет.*

— **Зі Стрия**. Кружок жіночий Руского Касина в Стрию устроює сега четверга в просторій салі «Нар. Дому» св. Николаївські вечерниці сполучені з представленням для чемних дітей. Початок о год. 7.

— **З Дрогобича**. Руске Касино в Дрогобичі уряджує дня 18. с. м. вечерниці Николаївські в салі гімнастичній. В вечернях бере участь цілий персонал руско народного театру, що привів тепер до Дрогобича.

— **Іменованя**. Президія краєвої дирекції скарбу іменовала комісарями скарбу: Вінк. Пелікана, Стан. Матиса, Юліяна Дуркевича, Меч. Шаблевського, Тад. Вислойського, Волод. Матковського, Ів. Лулевського, Генр. Копля, Волод. Кравчика і Александра Федоровича; а конценістами скарбу концентовах практикантів: Бол. Равша, д-ра Мар. Стелігу, д-ра Ром. Гінзінгера, Стан. Гловацкого, Михайла Скоробогатого, д-ра Тад. Поляка, Людв. Гаусера, Антон. Краха, От. Кшиля, д-ра Стеф. Цвойдзінського, Ізр. Бродера, Стан. Леваковского, д-ра Здисл. Слушкевича, Іос. Костревського, Юл. Новицького, Юл. Ошацького, Михайла Боларского, Блаж. Гробльцького, Кай. Нікосевича, Александра Стефанцова, Андрея Байду, д-ра Брон. Скубейського, Лию Матеїка, д-ра Кар. Корту, Тад. Концко, Ром. Кукавського, д-ра Бол. Зеліньського, Кар. Майса, Арт. Фельдмана і Тад. Цепка.

Президія краєвої дирекції скарбу іменовала конценістів скарбу: Ів. Жураковского, Ів. Гриховського, Стан. Остапівського, Стан. Стшелецького, Ад. Шиманського, Франц. Леховича, д-ра Іос. Мауркевича, Войт. Войтасевича, Александра Заяця, Як. Тарсу, Ів. Янішевського, Адр. Пабіяна, Стан. Урбанського, Іос. Галушку і Іос. Мицона податковими інспекторами.

Президія краєвої дирекції скарбу іменовала рахункового офіціала Оскара Циншера рахунковим ревідентом, рахункового асистента Марк. Фуксевича рахунковим офіціалом, а рахункових практикантів Іос. Ричка і Михайла Матковського рахунковими асистентами.

— **Морске Око в Татрах** не дає спокійно спати Полякам. Всі заходи їх, аби усунено угорську жандармерию зі спірної території над М. Оком, остали без успіху. Недавно команда жандармерії у Львові видала приказ гальційській жандармерії в Татрах, аби она спорну територію оставила угорській жандармерії, а сама уступила. Як тепер показало ся, команда жандармерії у Львові видала сей приказ власновільно без відомости міністерства краєвої оборони. В тій цілі нині вибирає ся депутація Кола польского до міністра кр. оборони, аби він зарядив знесення приказу львівської команди жандармерії.

— **Судова розправа** проти податкового інспектора Козьмівського з Городенки скінчила ся побідою д-ра Окуневського. Покликані свідки зізнали в користь обжаловуючого. В виду сего др. Окуневський відступив від обжалованя, бо, як заявив, ему не залежить на покараню п. Козьмівського, лише розходить ся о доказ, що п. Козьмівський допустив ся тих всіх безправних поступків, які закрито ему в інтерпеляції, внесеній в державній раді.

Отсе подасмо кінець розправи: О 4. год. засіли трибунал і судії присяжні на своїх місцях, салю заповнила публіка, переважно урядники і адвокати. До слова зголосив ся др. Окуневський і серед великої тишини виголосив ось таку заяву:

«Високий Трибунале! Коли я вносив яко посол інтерпеляцію в раді державній, не розходило мені о особу п. Козьмівського, але о корупцію і систему урядову, яка нас давить на кождім кроці. Судовою розправою я хотів

вказати, що опозиційні послі, відносячи се, не брешуть, що урядники своєювняють надужити і уживають нечесних ередетв против кандидатів опозиційних. Ви бачили, панове, тут цілий ряд бідних, обдертих, а навідь сліпих ткачів з Олівіви; терпіли они немало, бо наслідком пануючої у нас системи вимірено їм податки, хотій їм скорше належала ся підмога з правительственных фондів. Ви бачили, панове, оподаткованого коваля, котрий в кузні тримає вівці. Бачили мельника, що оплачує податок, перевисающий его цілорічний дохід. Бачили сфальшовані документи виміру податку, бачили підшкробані акти виборчі і чули жалоби покривджених горожан, котрих не допущено до голосованя. Вкінці чули Ви, панове, яких огидних учинків допускають ся Данкнери приготовані інспектором і яку славу мають они межі населеном. Сімдесятилітній старець Кугельмас по зложеву присяги підніс руки до гори і заявив, що має «мойре» свідчити против Данкнерів, бо пізнав їх силу і боїть ся їх мести. Я, доказавши свідками, що факти подані в інтерпеляції суть правдиві, маю повну сатисфакцію. Особа урядника мені байдуже, длятого не жадаю покараня Козьмівського. Нехай его звёрхні власти зроблять з ним, що хотять».

Оборонець обжалованого др. Солянський заявив, що з вдячністю приймає заяву свого товариша до відомости та що др. Окуневський поступив дійсно як чоловік чесний і пографив виставив ся на више становище від звичайних процесовичів. «Я — мовив др. Солянський — боронив особу Козьмівського, а не систему австрійську, котра нас всіх гнобить. Заяву д-ра Окуневського захочу в милій пам'яті і коштви розправи не буду ліквідувати. Я перший вношу оклик: Слава д-рови Окуневському!»

По сім трибунал оголосив вирок, увільняющий п. Козьмівського.

— **Замах на царя**. Берлінським часописам доносять з Петербурга, що царска пара перенесла ся на днях з Царского Села до Гатчина, аби уникнути небезпеченства, яке єї грозило. Іменю хтось затруїв воду в водопроводах, в наслідок чого звиш сто осіб в Царским Селі занеужало на тиф і померло.

— **Іматриуляція** на львівськмі університеті відбуде ся дня 21. с. м.

— **Обманство**. «Kurjer stanislawowski» доносить, що жид Кальман Баль довгий час годував воєків в Станиславові мясом зі здохлих коней, аж оводі справа викрала ся. Баль був доставцем мяса на «шницлі» для полку драгонів і краєвої оборони. Мясо січено цілу ніч в торговлі Бая, а рано відвожено воєску. В сій маїнуляції помагали Бальови Хаїм Розінер і Йосіп Шнапер з Лиєця, котрі скупували хорі коні або падлину і привозили їх в поча Бальови. Шнапер утік, а других двох замкнено до вязниці.

— **Вісти з львівської архієпархії**. В пропозицію прийняті: на Голобутиів оо. Петро Яцишин, Ост. Нижанковский, М. Яцикевич, Вас. Владичин і Филімон Ковальський; — на Тейсарів оо.: Ем. Левицький, Юл. Галькевич, Петро Соловій, Ник. Романюк і Іос. Дикий; на Черняцю оо.: Ник. Клубок, Кар. Бутринький, Ник. Романюк, Іос. Дикий і Ів. Королюк. — О. Лука Побоярський, сотрудник в Настасові, одержав сотрудничество в Завалові. — На конкурсе з речинцем до 30. січня 1902. реписані парохії: Юнашків рогатинського дек. і Куряни, паравського дек. — О. Теод. Пайкуш одержав презенту на парохію Зарубинці.

— **Вісти з перемискої епархії**. Завідателями деканатів іменовані оо.: Ант. Барнович на деканат ольховецкий, Ант. Копистинський на деканат бирчанський. — Ш ординариятским комісарем шкільним на деканат старосамбірський іменованій о. Дин. Левкий, парох в Старім-Самборі, на місце уступившого добровільно о. Теоф. Левичконого пароха з Стрілиск. — Сотрудництва одержали оо.: Ів. Гринь в Старій-Соли, Анд. Кочиркевич вправляюче в Вислоку вижи. — Завідательство в Лішоватім одержав о. Кир. Пирожок. Увільнене від конкурсового іспиту одержав о. Ів. Калужняцький, парох в Морові.

— **На книжочку вкладову Тов. взаїмн. кредиту «Дністер» ч. 1800** на фонд академічної молодіжи вплинуло дня 16. с. м. 1.680 К 51 сот. — разом з попередніми € 16.066 К 54 сот.

— **На книжочку вкладову Товариства взаїмн. кредиту «Дністер»** вплинуло дня 14. грудня 1901. на фонд академічної молодіжи слідуочі датки: 1) п. Оксана Стернюк Пустомити 20 К, 2) о. Петро Лобоза Глубічок 146 К 86 сот., о. В. Кисілевський Гринівці 20 К, о. Т. Кивелюк 5 К, складка на зборах «Селянської Ради» у Львові 14 К, о. Гр. Тимняк Березів вижний 10 К, о. Т. Соболта Липовиця 10 К, п. Ол. Хомицька Гуєаків 10 К, п. С. Маліцький Окно 10 К, п. Г. Мороз Борина від себе 10 К, від Брацтва церковн. Борина 10 К, разом 20 К, з допискою: «Щасливій дороги в широкий світ. Ви вернете скоро в побіднім поході до своєї святині».

П. Волод. Масляк, складка в Коломиї: 1) складка на пробі Бояна 32 К, 2) складка учительского збору руского гімназ. в Ко-

ломиї титулом добровільного місячного податку 90 К, 3) від п. В. Г. 6 К, 4) п. Ч. 6 К, 5) п. К. 40 К, 6) д-ра Трильовського 2 К, 7) п. Турлянського 3 К, 8) Товариства «Родина» 20 К, 9) п. Гладія 3 К, 10) п. Ільзенравта 20 сот., 11) п. Хомика 80 сот., 12) п. Прокоповича 5 К, — разом 208 К.

О. Д. Лойванюк Вият ивці 10 К, з допискою: «Сьмілим борцям за грішо руского народу, нехай Бог кріпить на с плі до дальшої борби», п. Грабовеньский Долін а від п. Л. 2 К 40 сот., д-ра Амелевского 2 К 20 сот., п. Е. Михайловського 1 К, Ю. Яворского 1 К, поменші жертви 1 К 10 сот., разом 7 К 70 сот., о. Юліян Гарасимович Рибно 5 К, о. Яків Косоноцкий Подільці 10 К, о. Мих. Косоноцкий Радимно 5 К, п. Ал. Строчкий нотар Отинія для молодіжи обох Товариств 200 К.

П. О. Шухевич з пращального концерту «Бояна» з 13. грудня 1901. Д) прихід з концерту 300 К, П) Надатки: п. П. Огоновский 3 К, п. Левків 3 К, О. Дідицький 7 К, о. Чапельський 2 К, Мохнацький 5 К, разом 320 К.

Чеками через «Дністер» вплинуло: Комітет з Тернополя, складка 251 К 53 с., о. Ан. Сінкевич Кунин 50 К, о. Ант. Янович Струтин 4 К, о. Ем. Боберський Суходіл 2 К, о. Ів. Божейко Рокитно 4 К, о. Юл. Яримович, Ольховец 40 К, о. К. Яримович, Львів 5 К, о. Ш. і В. Мулик, Сівка 40 К, о. Мих. Вачинський Ріпчиці 20 К, о. Ром. Мосіевич Шмитків 4 К, о. Ден. Нестайко Черлелиця 12 К, о. Ю. Чубатай, Будилів 10 К, о. Т. Леонтович Зашків 5 К, о. Ник. Коронас Рабе 5 К, о. Павло Свистун Козова, від себе 20 К, від А. Луцкецького 20 К, від А. Ш 4 К, від Козьмівського 5 К, від Брацтва церк., Козова 6 К, п. П. Димидас 2 К, п. Гуменюк 2 К, п. Соїка 1 К, разом 60 К, з допискою: Бог дасть, зберемо більше, не дамо нашим дітям загинути.

О. Сим. Ткачунік Станиславів 20 К, п. Вол. Ковальський Себечів 10 К, п. Я. складка селян з Водник на руки П. Кляйна і Похморского 15 К 18 сот., п. Я. Я. 3 К, Разом 18 К 18 с., п. Ольга Гаранюк Осталович 10 К, п. Мих. Гнатичин Дембиця 2 К, п. Евг. і Анна Тимкевич Білківці 6 К, о. Л. Таворський Корманічі 20 К, п. І. Борусевич, Дегова 10 К, о. І. Пастернак Вацнівч 4 К, о. В. Озаркевич Сілець 10 К, о. Мудрак Губичі також для молодіжи обох Тов. 20 К, о. Мих. Кокуревич, Бігалі; складку з похорону бл. п. Х. Паньківської по 1 К: о. Мих. Мрозовський, п-ні Леок. Мрозовска, п-ні К. Мрозовска, о. Л. Паньківський, п. Яр. Паньковска, о. Ник. Паньковский, п. Олена Паньковска, о. Бр. Гоцький, п-ні П. Гоцька, п-ні Ольга Гоцька, о. Гр. Калімон, п-ні Марія Калімон, о. Фр. Згорлякевич, о. Сим. Чичалович, п. М. Кічура, п. Юр. Шумський, п. Левіцький, п-ні Т. Вербинець; о. М. Кокуревич 3 К, Родина помершої, місто вінця 28 К, разом 49 К, о. Мих. Олексинин Суховоля 25 К, Брацтво церк. Сидорів 25 К, др. К. Біліньський Чернівці 10 К. — Разом 1.783 К 27 с., по день 13. с. м. було 9.429 К 52 с. — Разом приходу по день 14. с. м. 11.212 К 79 сот.

Посмертна оловістка.

Іларій Гарасимович, секретар «Народної Торговлі», упокоїв ся у Львові дня 15. с. м. в 49. році життя по довгій а тяжкій недугі. В. е. п.!

— **Йосиф Ільницький Сянушкевич**, радник вис. суду краєвого в Сяноці, упокоїв ся у Львові в 64. році життя. В. е. п.!

Телеграми.

Софія, 17. грудня. Радославити на вчерашній нараді запротестували прочи затягненя державою великої позички. По нараді мати відбутися демонстрації, але поліція розігнала демонстрантів.

Софія, 17. грудня. В «собранію» майже всі міністри заявили, що конечно треба затягнути позичку, описля президент міністрів Каравелів заявив, що банк не уділив позички, тому цілий кабінет подає ся до димісії.

Льондон, 17. грудня. Після телеграми з полудневої Африки, іменно з Зулюляндю, в одній з послідних битв коло Люнебурга ранено Людвика Боту. Рана его дуже тяжка. Місця, де він схоронив ся, не знають навіть его сторонники.

Новий Йорк, 17. грудня. З Буенос Айрес доносять, що Аргентина відповіла на предложене Чилі в справі поладнаня спору, що готова мирно все покінчити.

Кадис, 17. грудня. В послідних днях арештовано знова кількадесят осіб. В анархистів найдено важні папери, з яких показує ся, що анархисти викликували всі розрухи в Іспанії.

Малий фейлетон.

ВОЛОДИМИР БИРЧАК.

Нетля і Лилик.

3 (Роман).

7. В склепі.

В склепі, де усе брала Ілієна мамця, куповав вперше маншети і рукавички. Торгував ся.

— О! Я знаю таких панів! Дві години перевертає, чотири торгує ся, а овісля нічо не купить! Даш три корон, то добре, а ні, то забирай ся. За дві дам тамті рукавички і иньші маншети.

— Бігме, що три не дам, а в тамтих не піду...

— Куди не підеш?

— На празник...

— Ти на празник...?

— Або я що такого!

— Ну, ну... а в кого то?

— На що вам знати?

— Не бій ся, я не піду за тобою.

По довтім ваганю сказав.

— То ти їх знаєш? Вони купують ту все, там є панна... ти до неї... ну, ну... я нічо не то... лиш дайте три корон, ту так написано...

— А я таки три не дам!

— Не дасте? І підете до неї без рукавичок? Ая-яй... До неї без рукавичок! А в неї такі красні очі...

— Лише очі?

— Якто? Так я уже казала, що то најрікнієшзу раниєнка на сає мисто! Ая-яй...

— І жидівка підмокувала, а Улян викидав на склянну підставку з бренькотом три корон...

8. „То вже бодай тихше!“

У родичів Ілії нвнї празник і Улян туди пішов.

Чи може і йому вислали запросини?

Та Улян не потребує, щоби його аж просили; він іде до своєї Ілії — а се вистане і за десять запросин!

Ілія обслуґує щильно гостям, а Улян бігає за нею і обслуґує її.

Пішли до другої кімнати, щоби принести стіл.

— Уляне... та не цілуй! То не красно! Фе...!

Та Улян не чує!

— То вже бодай тихше — в тамтім покою є мій катехит... дасть мені ще двійку!

9. Думки Ілії.

Улян мовив: „Іліє, з любови до тебе загину!“ Тай мамця казала, що Галя з кохання змарїла.

„А се дивне! Хто-ж видів гинути та видіти з любови?“

„Я з неї радю, бо Улян, що мене — каже — любить, присладе помаранчі та чоколадки, а тепер купив і памятник, а часом то й поцілує.“

„...Чесний Улян! „Уляне, купи помаранчу!“ — А він і купує.“

„Так любити, то я люблю! А інакше не буду ніколи, бо ще і згинула би та змарїла...“

10. В школі танців і елеґантських рухів.

Мамця панни Стасі переграла вступ до мазурки, пан Білецький кривнув: „Hejże młodzież z życiem!“ і усе стало танцювати.

І так, як сьвяті апостоли в нашій церкві попритулювали ся до стін, так тулили ся і мамці та панни, що продавали петрушку, перед ногами танцюючих.

І Ілія танцює! Ні, не танцює, а упоєна мріями шалено гуляє тай гуляє — гуляє...

„Ромко! Ах Боже, який він преґарний, до того і матурист! Що проти нього мій Улян! Мій Улян? Ні! Уляна уже я не хочу!“

— Уважайте, панно Іліє! Раз, два, три... не миліть...! раз, два, три, раз, два, три... — кричав пан Білецький, а музика грає: Ілія не любить, не любить Уляна!

(Дальше буде).

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Снішна

Небувала, сензацийна програма!
від 16. до 31. грудня 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

- 1) 15 медведів, 4 пси, 1 кінь. Найбільша тресура сьвіта.
- 2) Дружина Hadji, Mohamed, 6 Арабів в невидимих продукциях.
- 3) Орлеанська дівця, найґарнійший і найбільший образ (триває 15 минут) американського біоскопу.
- 4) Brothers Ceado, американські гімнастики на рухомій драбині.
- 5) Орхестра і режисмоґраф.
- 6) Lerette зі своїм „мармурним псом Бен“, плястичві постаті.
- 7) Maryvan Dyk, американська артистка в стріляню.
- 8) The two Paulis, шпортовий акт на площі Lawn-Tennis.
- 9) Les Donvells, інструментальні віртуози.
- 10) Iza Fanchon, субретка.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєне. В неділю і сьвята два представлєня. Шо п'ятниці High-Life представлєне. Білєти вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Вийшли ліричні поезії Василя Пачовского.

Книжка перша
під заг.

Розсипані перли

9 аркушів друку малої 8-ки на велівовім папері.

Ціна брош. . . . . 1 кор. 60 сот.
оправ . . . . . 2 кор.

З пересилкою о 50 сот. більше за реком. посилки. Дстати можна в обох руских книгарнях у Львові. — Найскорше наступить висилка, як гроші придуть на адресу: Володимир Старосольский у Львові, ул. Личаківска ч. 27.

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах,

яко гарна прикраса комнат і картини: Верещаґіна, Шевченко в домини і Сластьона, Шевченкова могила.

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

„ТОВАРИШ“

ілюстрований календар
на 1902. рік.

Ціна 1 кор. без пересилки поштової; з пересилкою о 10 сот. більше.

Замовляти у Сеня Горука у Львові, площа Домбровского ч. 1.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	1:55	до Станиславова, Підволочиского, Потутор				
6:20	з Чернівців (Іцкан, Га. аду), Гусятина	2:08	до Підволочиска (Київ) Бродів дв. головний				
6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.	6:43	до Лавочного (Мукача, Пешту) Борислава				
7:45	з Янова	6:55	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина				
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	до Сокала, до Лавочного (1. лп. до 15. вер)				
8:00	на дв. головний	2:55	до Янова				
8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока	9:00	до Підволочиска, Бродів, Гусятина дв. Під.				
8:15	з Сокала, Рави рускої	9:15	до Сокала, Белзця, Рави рускої і Любачова				
8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина	9:25	до Чернівців				
11:45	з Рашова, Любачова, Самбора	9:42	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і сьвята				
11:55	зі Станиславова (Кересмезе, Потутор)	10:20	до Брухович від 16. мая до 16. вересня				
12:55	з Янова	3:15	в неділі і сьвята				
1:10	зі Скольного, Калуша, Хирова а в Лавочного	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.				
3:14	від 1. черв. до 15. вер.	3:15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.				
4:40	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	3:26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.				
4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия	3:30	до Рашова, Хирова, Любачова				
2:20	з Підволочиска (Київ) Бродів на дв. Під.						
2:35	на дв. голов.						
5:35	з Кракова						
5:50	з Чернівців, Іцкан						
1:45	з Сокала, Белзця і Любачова						
6:00							
Ніч				Ніч			
7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	12:45	до Станиславова				
8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.	6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)				
9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно	6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6.				
9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	6:35	а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 щоденно				
8:40	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова	6:35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова				
2:31	з Чернівців, Букарешту,	7:10	до Тернополя, Бродів дворець головний				
12:15	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша	7:32	дворець Підзамче				
10:20	з Підволочиска (Київ), Бродів на дв. Під.	7:25	до Сокала і Рави рускої				
10:20	на дв. голов.	7:52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і сьв.)				
10:02	з Підволочиска Копичинець на дв. Підзамче	9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня				
3:12	на дворець головний	2:51	до Чернівців і Іцкан				
3:35		11:00	до Кракова, Відня, Варшави				
		11:10	до Підволочиска, Бродів дв. головний				
		11:32	дв. Підз.				
		4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора				
		4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.				

ЗАМІТКА: Гоґа нічна чисають ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский різивть ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 і д. 36 мин. часу львівского. — В місті вдають білєти іздзі: Звичайні білєти агенция часописной Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсманна ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і всаки иньші, таріфи, ілхстровані провідники, рєсєлєдї іздзі і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізничний державних (ул. Гусятина ч. 5. в подвійю, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“

стоваришенє зарєстрованє в обмеженою порукою

Львів, ринок ч. 10. (Дім „Просьвіти“)

приймає вкладки до опрєцентованя на 4%. Позички уділяють ся членам за сплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошти адміністрації, почавши від 200 корон і висше, до половини вартости гіпотєки на сплату в ратах до 10 літ.

Позички над 500 корон мусять бути інтабульовані, а до 500 кор., або інтабульовані, або з порукою 2 ручителів відповідних.

Сьвященники не посідаючі гіпотєки мусять крім поруки 2 ручителів предложити полісу житєву; обезпечитися на житє треба тільки через „Дністер“ в Товаристві взаїмних обезпечєнь в Кракові.

Удїл членський вносить 50 кор. вписове 2 кор.

Членом бути може тільки член обезпечений в „Дністрі“.

З днем 31. грудня 1900 стан:

число членів	1857
фонд резервовий	6919 кор. 46 сот
вкладені удїли	73087 „ — „
вкладки щадничі	806803 „ — „
удїлені позички	763737 „ — „
касовий оборот в 1900 році	2424157 „ — „

Інформації до позичок удїляє Дирекция листовно або агєнти Товариства взаїмних обезпечєнь „Дністер“.